

Dosarul nr. 3ra-1206/23
2-22027360-01-3ra-04122023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – G. Cazacu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

19 iunie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Calinovschi Vitalie,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Calinovschi Vitalie împotriva Casei Naționale de Asigurări
Sociale cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,
împotriva deciziei din 14 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 25 februarie 2022, Calinovschi Vitalie a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat: anularea refuzului/deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-35/22 din 24.01.2022, refuzul/decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți nr. X-01/09-1271 din 26.04.2021, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a include perioada 15.02.2019 - 12.03.2021 în vechimea în muncă în cadrul subdiviziunilor Inspectoratului General al Poliției și de a recalcula pensia, reieșind din vechimea în muncă de 27 ani, 02 luni și 06 zile, în cuantum de 59% din suma soldei, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 12.03.2021.

În motivarea acțiunii, reclamantul a relatat că în perioada 02.05.1996 - 23.11.2018, a activat în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne și Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției.

La 24.11.2018, în temeiul lit. a) art. 13 al Legii nr. 1544 din 23.06.1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, de către CTAS Bălți i-a fost stabilită pensia pentru vechimea în serviciu.

Ulterior, la 15.02.2019, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 61ef din 15.02.2019, a fost din nou angajat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în subdiviziunile căruia a activat până la 12.03.2021, când, în temeiul lit.

c) alin. (1) art. 38 al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a încetat raportul de serviciu, după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, cu excepțiile stabilite de prezenta lege.

La 12.04.2021, reieșind din faptul majorării vechimii în serviciu peste vechimea stabilită, a înaintat către CTAS Bălți cerere privind recalcularea cuantumului pensiei stabilite, anterior, reieșind din majorarea vechimii în muncă ca funcționar public cu statut special și majorării soldei lunare pentru calcularea pensiei, însă prin răspunsul/refuz nr. X01/09-1271 din 26.04.2021 CTAS Bălți a respins-o, invocând că, temei pentru efectuarea recalculării pensiei nu există.

Ca urmare, la 10.01.2022 a înaintat către Casa Națională de Asigurări Sociale cererea prealabilă prin care a solicitat anularea răspunsului nr. X01/09-1271 din 26.04.2021 al CTAS Bălți, emiterea deciziei privind recalcularea pensiei stabilite anterior, reieșind din faptul majorării vechimii în serviciu peste vechimea stabilită la art. 13 lit. a) a Legii nr. 1544 și majorării soldei lunare pentru calcularea pensiei, cât și a indexărilor pensiilor efectuate până la etapa actuală.

Prin decizia CNAS nr. C-35/22 din 24.01.2022 cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată și a fost recepționată în data de 31.01.2022.

Reclamantul a invocat că, pârâta eronat a interpretat prevederile art. 61 din Legea nr. 1544, prin încercarea de a nega dreptul la recalculare a pensiei după eliberare din serviciu. Or, la ziua încetării raportului de serviciu la 12.03.2021, conform datelor din dosarul personal de arhivă, vechimea totală în muncă a constituit 27 ani 02 luni 06 zile, iar pentru perioada 15.02.2019-12.03.2021 vechimea în muncă a constituit 02 ani 00 luni 27 zile. Pe toată durata de activitate, cât și în perioada 15.02.2019-12.03.2021 reclamantului i-au fost reținute din salariu calculat sumele respective, ca contribuții de asigurări sociale de stat, deci, reclamantul a respectat principiul contributivității a sistemului public de pensii, conform căruia fondurile sistemului public de pensii se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele participante la acest sistem, iar drepturile la pensie se cuvin în temeiul contribuțiilor achitate.

Astfel, la ziua încetării raportului de serviciu (12.03.2021), reclamantul a întrunit prevederile lit. a) art. 14 al Legii nr. 1544/23.06.1993, care prevede expres că, mărimea pensiilor pentru vechime în muncă se stabilește în următoarele proporții "... pentru militarii care au îndeplinit serviciul prin contract; pentru persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, care au o vechime în serviciu stabilită la art. 13 lit. a) —50 procente din suma soldei ..." și "... pentru fiecare an complet de vechime în serviciu peste vechimea stabilită la art. 13 lit. a) — 3 procente din sumele respective ale soldei, dar în total nu mai mult de 75 procente din aceste sume.

Consideră că pârâțul, motivând refuzul său, în mod denaturat face trimitere la prevederile alin. (2) art. 2 din Legea nr. 1544/23.06.1993, deoarece această prevedere reglementează situația persoanelor cărora li s-a prelungit termenul de aflare în serviciu peste limita de vârstă, stabilită de legislație, iar acestuia i-a fost stabilită pensia în legătură cu vechimea în serviciu și nu pentru limita de vârstă. Or, art. 2 din Legea nr. 1544/23.06.1993 stabilește momentul apariției dreptului la pensie, ca regulă, la data încetării serviciului și, cu titlu de excepție, la data

prelungirii termenului de aflare în serviciu peste limita de vârstă, dacă se întrunesc condițiile prevăzute de lit. a) art. 13 din aceeași lege.

În așa mod, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Bălți și CNAS, încearcă să inducă în eroare contribuabilii sistemului de pensii, sub pretextul că prevederile art. 61 din Legea nr. 1544 nu prevăd expres recalcularea pensiei după eventuala reangajare. Dispozițiile art. 61 din Legea nr. 1554/23.06.1993 prevăd expres trei situații în care pensia pentru vechimea în serviciu stabilită anterior urmează a fi recalculată, și anume: existența documentelor aflate la organele de pensionare la momentul recalculării pensiei; prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei, iar recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

Recalcularea pensiei se efectuează în cazul în care persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne li s-a prelungit peste limita de vârstă termenul de aflare în serviciul militar. La prezentarea ulterioară a actelor suplimentare, ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei, legislatorul nu a indicat faptul că aceste acte trebuie să fi existat până la data stabilirii pensiei și nici nu rezultă din lege acest fapt. Prin urmare, alegația precum că, recalcularea pensiei se face doar în baza actelor ce au existat până la data stabilirii pensiei, dar au fost prezentate ulterior, este o concluzie absolut eronată a CTAS Bălți și CNAS.

Art. 44 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1544/23.06.1993, indică că, pensia pentru militarii care au satisfăcut serviciu prin contract, pentru persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri și pentru familiile lor se calculează din solda acestora. Pensia pentru persoanele menționate se calculează din: salariul funcției, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în serviciu primite înainte de concediere, precum și din media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente primite în ultimul an de serviciu, cu excepția plăților compensatorii și a indemnizației bănești unice în mărimea sumei mijloacelor bănești de întreținere pe un an.

Conform art. 51 alin.1), 2) din Legea nr. 1544/1993, (1) În cazul apariției unor circumstanțe care implică modificarea mărimilor pensiilor stabilite pentru militarii în termen și familiile acestora, recalcularea pensiilor se efectuează în termenele stabilite de Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii. (2) Recalcularea pensiilor pentru militarii care au îndeplinit serviciu prin contract, pentru persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, și pentru familiile acestora se efectuează de la data de 1a lunii următoare celei care au survenit circumstanțele ce cauzează modificarea mărimii pensiei.

Totodată, dacă pensionarul beneficiază de dreptul la majorarea pensiei, diferența de pensie i se poate plăti doar pentru 12 luni trecute. Astfel, nu poate fi acceptată poziția organului de asigurări sociale precum că nu este posibilă recalcularea pensiei deja stabilite. Or, dispozițiile legale citate mai sus prevăd expres posibilitatea recalculării pensiei în cazul survenirii unor circumstanțe ce cauzează modificarea mărimii pensiei.

În cazul de speță, este cert faptul că, au survenit circumstanțe care cauzează modificarea mărimii pensiei și, respectiv, generează recalcularea acesteia, și anume desfășurarea serviciului în cadrul IGP în perioada 15.02.2019-12.03.2021, perioadă ce urmează a fi inclusă în vechimea în muncă. Art. 2 și art. 3 din Legea nr. 489 din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale, prevede că, dreptul de asigurare socială este garantat de stat și se exercită în condițiile legii, prin sistemul public de asigurări sociale, în baza principiilor unicității, egalității, solidarității sociale, obligativității, contributivității, repartiției, autonomiei, imprescriptibilității, și incesibilității.

Prin urmare, argumentele Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți și CNAS, urmează a fi respinse, or, prin lege, aceasta este obligată să-i recalculeze reclamantului pensia pentru vechimea în muncă, în caz contrar, respingerea acestei cerințe va duce la încălcarea dreptului de proprietate asupra pensiei neprimite, fapt ce ar încălca atât un drept constituțional, cât și ar contraveni practicii judiciare naționale și principiilor CtEDO.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

La 01 noiembrie 2022, Vitalie Calinovschi a declarat apel nemotivat, iar la 24 ianuarie 2023 a depus cererea de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii cu emiterea unei decizii noi privind admiterea acțiunii.

Prin decizia din 14 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Vitalie Calinovschi împotriva hotărârii din 12 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea deciziei emise, în opinie majoritară, instanța de apel a conchis că hotărârea primei instanțe este corectă și legală, având o motivare adecvată și bazându-se pe analiza corectă a probelor și aplicarea corespunzătoare a legii.

În acest sens, completul judiciar a menționat că, Calinovschi Vitalie este beneficiar de pensie pentru vechime în muncă, începând cu data de 24.11.2018, stabilită în temeiul Legii nr. 1544/1993, calculată în cuantum de 53% din suma soldei și o vechime în muncă totală de 25 ani 01 luni 18 zile.

La 12.04.2021, reclamantul s-a adresat către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Bălți prin care a solicitat recalcularea pensiei (stabilită la data de 24.11.2018), drept motiv de recalculare a pensiei fiind invocat obținerea unei noi vechimi în muncă (15.02.2019-12.03.2021) după reangajarea în serviciul militar. În cazul dat Calinovschi Vitalie nu a prezentat astfel de acte, ci a prezentat acte noi, obținute în urma reangajării (15.02.2019-12.03.2021), iar, în asemenea circumstanțe, actele respective nicidecum nu pot fi luate în considerație la recalcularea pensiei stabilită în data de 24.11.2018.

Pensiile stabilite în baza Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, pot fi recalulate doar în temeiul art. 61 din Legea vizată. Or, normele invocate de Calinovschi Vitalie în conținutul acțiunii ca temei de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă se referă la condițiile de stabilire a pensiei și mărimea pensiilor la eliberarea inițială din serviciu, pe când în speță reclamantul a solicitat stabilirea repetată a mărimii pensiei pentru vechimea în muncă în legătură cu reangajarea acestuia în serviciu.

Astfel, instanța de apel a reținut că argumentul instanței de fond este corect, stabilind că reclamantul Calinovschi Vitalie nu cade sub incidența celor trei situații

prevăzute în art. 61 din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993. Norma menționată nu prevede recalcularea pensiei stabilite anterior colaboratorilor instituțiilor de forță în legătură cu obținerea unei noi vechimi în muncă în urma reangajării. Actele suplimentare, în sensul normei citate, se referă la solda sau vechimea în muncă obținute până la obținerea dreptului la pensie, care nu au fost luate în calculul pensiei din motive independente, iar recalcularea se efectuează pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare.

Completul judiciar a menționat că, conform art. 61 din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, Calinovschi Vitalie ar putea pretinde la stabilirea unei noi mărimi a pensiei doar în cazul în care dispunea de dreptul la diferite pensii. În speța dedusă judecății, astfel de circumstanțe nu s-au constatat, reclamantul/apelantul a pretins din nou la aceeași categorie de pensie de care beneficiază din 24 noiembrie 2018. Această concluzie derivă și din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, care de asemenea nu admite stabilirea din nou a aceleiași categorii de pensie.

În consecință, completul judiciar a apreciat critic argumentului apelantului precum că, decizia de refuz a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți este neîntemeiată și urmează a fi anulată. Or, conform Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, Calinovschi Vitalie nu se încadrează în categoria persoanelor ce ar putea să beneficieze de recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu, având în vedere faptul că acestuia anterior i-a fost stabilită pensie pentru vechimea în muncă și este deja beneficiar de pensie pentru vechime în muncă stabilită conform Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993.

Astfel, a reținut că, la momentul stabilirii pensiei în data de 24 noiembrie 2018, conform Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, Calinovschi Vitalie nu este în drept de a solicita Casei Naționale de Asigurări Sociale stabilirea unei noi pensii pentru vechime în muncă. Obligând Casa Națională de Asigurări Sociale să reexamineze și să stabilească din nou mărimea pensiei lui Calinovschi Vitalie, cu actualizarea mărimii în raport cu vechimea obținută la 24 noiembrie 2018, s-ar sfida prevederile legale menționate anterior, care stipulează că recalcularea mărimii pensiilor stabilite anterior militarilor se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare.

Instanța de fond a concluzionat corect că Calinovschi Vitalie poate beneficia ulterior, conform Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 (în redacția Legii nr. 282 din 16 decembrie 2016) și Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, de stabilirea pensiei pentru limită de vârstă în condiții generale, unde în stadiu de cotizare vor fi incluse toate perioadele contributive. Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 nu prevede dreptul la recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă stabilită anterior sau stabilirea repetată a pensiei pentru vechime în muncă după reangajare și obținerea unei noi vechimi de muncă, adică nu se admite stabilirea din nou a aceleiași categorii de pensie.

La 10 iulie 2023, prin intermediul oficiului poștal (f.d.160), Calinovschi Vitalie a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei din 14 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, iar la 05 octombrie 2023 a prezentat cererea de recurs

motivată, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei decizi noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

În acest context, recurentul a susținut că instanța de apel a adoptat o decizie aliniată hotărârii primei instanțe fără a analiza argumentele legale prezentate în cererea de chemare în judecată, cererea privind completarea temeiurilor acțiunii și cererea de apel. Aceasta contravine principiului efectului devolutiv al apelului, care presupune o rejudecare completă a litigiului, atât pe aspecte de fapt, cât și de drept.

În mod special, a menționat că instanțele au interpretat greșit art. 61 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne (Legea nr. 1544/1993), excluzând aplicarea acestuia în cazul său, în care a solicitat recalcularea pensiei pe baza vechimii suplimentare în muncă și majorării soldei lunare.

Opinia separată atașată deciziei Curții de Apel Chișinău susține legalitatea argumentelor sale și evidențiază o soluție aplicabilă diferită, confirmând validitatea cerințelor lui privind recalcularea pensiei. Aceasta sugerează că majoritatea completului de judecată a greșit în interpretarea și aplicarea legii.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Calinovschi Vitalie, în raport cu actele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că copia dispozitivului a fost notificat recurentului la data de 27 iunie 2023 prin intermediul poștei terestre (f.d.153).

La data de 10 iulie 2023, prin intermediul poștei, Calinovschi Vitalie a depus recurs nemotivat împotriva deciziei (f.d.154 -160).

Copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului la data de 13 octombrie 2023 (f.d.163).

Iar, motivarea recursului a fost depusă la 05 octombrie 2023.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că la depunerea recursului, recurentul a respectat termenele prevăzute la art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este

inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996,

Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Calinovschi Vitalie.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Calinovschi Vitalie, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Stela Procopciuc

judecătorii

Diana Stănilă

Ion Malanciuc